

5-ஊழல் குற்றம்: குற்றம்

[ஈழத் து முன்னோடிப் படபாபாளிகளிலொருவரான அறிஞரும் அமரரூமான அ.ந.கந் தசாமியின் தினகரணில் வளெிவந்த ததொடர் நாவல் 'மனக் கண்'. பின்னர் இலங்கை வானொலியில் சில்லையிர் சிலை வராசனால வானொலி நாடகமாகவும் தயாரிக்கப் பட்ட ஓலிபரப்பப் பட்டது. 'பதிவுகளில்' ஏற்கனவே ததொடராக வளெிவந்த நாவலிது. ஒரு பதிவுக் காக தற்போது ஒருங்குறி எழுத்தில் மீள் பிரசுரமாக வளெிவருகின்றது. அ.ந.க. எழுதி வளெிவந்த ஓரயேொரு நாவலிது. இன்னுமொரு நாவலான 'களனி வளெளம்', எழுத்தாளர் ச.கணசேலிங்கனிடமிருந்தது, 1983 இலங்கை இனக் கலவரத்தில் எரியுண்டு போனதாக அறிகின்றோம். 'ததோட்டத் ததொழிலாளர்களையென வதைத்து எழுதப்பட்ட நாவலிதுவன்றும் அறிகின்றோம். - பதிவுகள்] பார்க்கப் போனால் மனித வாழ்க்கை எவ்வளவு அதிசயமானது? சில சமயம் மிகச் சிறிய சம்பவம் கட்ட நமது வாழ்க்கையை எவ்வளவு பெரிய அளவில் பாதித்து விடுகிறது? பத்மாவின் வாழ்க்கையிலே, பஸ்தரிப்பில் அவள் கொட்டாஞ்சனையை பஸ்ஸிற்காகக் காத்திருந்த அந்த இரூபது முப்பது நிமிஷங்களில் ஒரு பெரிய நாடகமே நடந்து முடிந்துவிட்டது! சில சமயம் ஓடும் ரயிலில் தற்செயலாக ஏற்படும் ஒரு சந்திப்பு, திருவிழாக் கட்டத்தில் ஏற்படும் ஒரு பரிசுசமம், வீதியில் இரண்டு விநாடியில் நடந்து முடிந்துவிடும் ஒரு சம்பவம், சில போது வாழ்க்கையின் போக்கையே புதிய திசையில் திருப்பிவிட்டு விடுகிறது. உலகப் பெரியார் என்று போற்றப்படும் காந்தி அடிகளின் வாழ்க்கையில், அவர் தன்னாபிரிக் காவில் ஒரு ரயில் பட்டிக் குள் புகும் போது ஒரு வளெளனை வெறியனால தடையெய்ப்பட்டதால் ஏற்பட்ட சில நிமிஷ நேர நிகழ்ச்சி அவருக்கு ஏகாதிபத்தியத்தின் தன்மையை நன்குணர்த்தி, அவர் வாழ்க்கையை முற்றிலும் மாற்றியதோடும், ஒரு

Written by அ.ந.கந்தசாமி

Saturday, 20 August 2011 18:27 - Last Updated Saturday, 20 August 2011 18:47

தசேத்தின், ஏன் ஒரு கண்டத்தின், அரசியல் போக்கையே முற்றாக மாற்றிவிடவில்லையா? ஆள்வோனாகும் ஆள்படபுவனாகும் இருக்கும் தாரதம் மியத்தை அந்த ரயில் பட்டியில் அவர் அன்று அனுபவரீதியில் கண்டதுதான், அவரை ஆசியாவின் சார்பிலே சூதந்திர முழக்கம் செய்யும் பதின்கியது!

சில நிமிஷ நேரங்களில் நடந்து முடிந்துவிட்ட ஒரு சிறிய சம்பவம் -- ஆனால் அதன் பலனோ மிக பெரியது. பஸ்தரிப்பில் எல்லோரையும் போல், பஸ்சுக்காகக் காததுக்கிடக்கும் சலிப்பைப் போக்குவதற்காகப் பதமாவும் தங்கமணியும் ஆரம்பித்த உரையாடல் இவ்வாறு தனது உள்ளத்தையே பிழிந்தெடுத்து வம்புவகைக்கும் ஒரு பெரும் அதிர்ச்சி சம்பவமாக முடிவூற்றும் என்று பதமாவால் எண்ணியிருக்க முடியுமா? தங்கமணி ஸ்ரீ தரின சமீக அந்தஸ்தைப் பற்றிக் கிறிய தகவல்கள், அதைத் தொடர்ந்து அங்கே வந்த ஸ்ரீ தரின கார்டிரைவர் கிறிய விவரம் - எல்லாம் சேர்ந்து பதமாவின் உள்ளத்தை ஓரே கலக்காகக் கலக்கிவிட்டன.

பஸ்ஸில் ஏறி வசதியாக ஒரு ஜன்னலண்டை உட்கார்ந்து நண்பகலின் சரிய வளிச்சத்தில் வண்புறாவின் ஒளிவீச்சும் சிறகுகளைப் போன்ற பளபளப்போடும் வானத்தில் ஓடிக் கொண்டிருந்த முகில்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்த பதமாவின் உள்ளத்தில் "ஸ்ரீ தர் ஏன் இப்படிப்பட்ட பொய்யை எனக்குச் சொல்ல வேண்டும்? ஏன் என்னை இவ்வாறு ஏமாற்ற வேண்டும்? இதில் ஏதோ பெரிய மோசடி இருக்கிறது. இவ்விஷயம் அப்பாவைக் குத்திரிந்தால், அவர் என்ன நினைப்பார்?" என்பது ஒன்றன் பின்னொன்றாக வந்துக் கொண்டிருந்தன.

ஒருவனுக்குக் கவலை ஏற்பட்டால் அந்தக் கவலையின் அமுகத்திலிருந்து தனது மனத்தை விடுவித்துக் கொள்ள, அவன் எங்காவது ஒரு மீளையில் ஆறுதலாக உட்கார்ந்து கண்ணீர் கொட்டி அழுவதற்கு விரும்புகிறான். ஆனால் அதற்குக் கிட்ட வசதியான இடம் கிடக்க வேண்டாமே! அவ்வித வசதியான இடம் கிடைத்ததும் அவன் சந்தோஷத்துடன் அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த தனது யரம் முற்றிலும் போகும் வரையில் கண்ணீர் விட்டு அமதி காண்கிறான்.

பதமாவைக் கு அன்று பஸ்ஸிலே கிடைத்த ஆசனம் இதற்கு மிக வசதியாக இருந்தது. அந்த வகையில், அந்தச் சோக நேரத்தில் கிட்ட அவள் அதிர்ஷ்டசாலிதான். பஸ்ஸில் அடியோடும் ஜனக் கிட்டம் இல்லாத நேரம். பஸ்ஸின் பிற்பகுதியில் தனிமையாக விளங்கிய அவ்வாசனத்தில் அமதியாக உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பது, அன்றைய நிகழ்ச்சிகளை ஆராய ஆரம்பித்தாள அவள். அவளது பொன்முகம் ஜன்னலோடும் ஒன்றிக் கிடக்க, தனது நீண்ட விழிகளால் கண்ணீர் மனத்திருப்தியோடும் ஓடிவிட்டவண்ணமே "காலையில் ஸ்ரீ தரோடும் ஐஸ்கிரீம் 'பார்லர்'க்குப் போன போது 'நானே மகாராணி!' என்று என்னுள்ளம் பாடிக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் பின்னேரம் இப்படி ஆகிவிட்டதே" என்று எங்கினாள் அவள்.

உண்மையில் அன்றைய காலையைப் போல் அவள் உலக இன்பத்தை மட்டிப்பின்று அனுபவித்த நாள் அவள் வாழ்க்கையிலேயே வேறே இல்லை. தந்தையாரின் கலயாண அனுமதியினால் களிப்பில் திளைத்த மனத்தோடும் அதிகாலையிலேயே படுக்கை விட்டெழுந்து பைப்பிலே நீராடிப் பள்ளரிட்டுப் பொட்டிட்டுப் பட்டணிந்து கொண்டிருந்த காதலனைக் காண உல்லாசமாகப் பல்கலகைக் கழகம் வந்ததும், அங்கே

Written by அ.ந.கந் தசாமி

Saturday, 20 August 2011 18:27 - Last Updated Saturday, 20 August 2011 18:47

அழகொழுகும் தனது மனதிறக் குகந்த காதலனைச் சந்தித்து, இன்ப மொழிகள் பசீ, டாக்ஸியில் தோளோடு தோள் உராய - ஐஸ் கிறீ ம் பார்லருக்குச் சனெறதும், அங்கே வாய்க் கினிய ஐஸ் கிறீ மைப் போதிய அளவு அருந்தி மனம் மகிழ்ந்ததும், எல்லாவற்றுக்கும் மலோக அவளது அன்புக் காதலன் அவள் வளகைக் கரங்களதைத் தடவிக் கொடுத்து உடற் சுகமும் அவள் மனதில் திரைப்படம் போல் வந்துகொண்டிருந்தன. “ஆனால் சுவர்க்கமாக ஆரம்பித்த காலபிற்பகல் நரகமாக மாறிவிட்டதே! தங்கமணிக் குமுன்னே என்கர்வமலெல்லாம் அடங்கி இப்பி ஆகிவிட்டனே. எப்பி நானென் தந்தகைக் குமுன்னே போவனே? எப்பித் தங்கமணிக் குமுன்னே தலை நிமிர்ந்து நடப்பனே?” என்று யோசித்த வண்ணம் கண்களில் துளிர்த்த கண்ணீர் கைக் குட்டையால் துடைத்துக் கொண்டாள், பத்மா.

இதற்கிடையில் அங்கு பஸ்டிக் கிடக் கொடுக்க வந்த கண்டக்டர் சிங்களத்தில் “நானா, ஏன் அழுகிறீர்கள்?” என்றான். ஒப்புக்கொடுப்புகளைச் செய்து கொண்டு கண்ணதைத் துடைந்த வண்ணம் கைக் குட்டையில் முடிந்து வதைத் திருந்த 25 சதத்தை அவனிடம் கொடுத்து “கொட்டாஞ்சனெகைக் கு ஒரு பிக் கிட” என்றாள் பத்மா.

பஸ் இப்பொழுது கொழும்பு நகர மண்டபத்துக்கு அண்மையாக வந்து கொண்டிருந்தது. அதன் ஜன்னல் வழியாக நகர மண்டபத்தின் உயர்ந்த கோபுரத்தைப் பார்த்து அதன் பளிச்சினெற வண்ணமையான தோற்றத்தைப் பத்மாவின் மனதில் ஒருபுறம் வியந்து கொண்டிருக்க, அதன் மறுபுறம் சிவநசேர் மீது சனெறது.

சிவநசேர் பெயர் நாட்டிலுள்ள மற்ற எல்லோருக்கும் எவ்வளவு பழக்கமோ அவ்வளவுக்கு அவளும் பழக்கம்தான். உண்மையில் அவரை நேரில் அவள் காணா விட்டாலும், நேரில் கண்டால் நிச்சயம் அடையாளம் கண்டு கொள்வாள். கம்பீரமான தோற்றம், வள்ளதைத் தலைப்பாகை, கழுத்து வரை பட்டப்பட்டிருக்கும் வள்ளகைக் குளோஸ் கோட்டு, உத்தரீயம் ஆகியவற்றுடன் கட்டிய அவரது படத்தை அவர் தர்மகரத்தாவாக இருந்த கொழும்பு சூந் தரஸே வரர் கோவிலில் அவள் பலமுறை பார்த்திருக்கிறாள். எப்போதோ ஒரு நாள் அவர் படத்தை “தினகரன்” பத்திரிகையிலும் பார்த்ததுண்டு. ஆம், உண்மையான. ஸரீ தர் அவர் மகனாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அவர் முகம் தான் அவனுக்கு. அதே பெரிய அகன்ற கண்கள். அதே கம்பீரத்தோற்றம். இருந்தும் இவ்விஷயத்தை ஏன் இதுவரை தான் கவனிக்கவில்லை என்று ஆச்சரியப்பட்டாள் பத்மா. “நான் ஒரு மட்டி” என்று தன்னதைத் தானே ஏசியும் கொண்டாள் அவள்.

பத்மா இவ்வாறு யோசித்துக் கொண்டிருக்க “இப்பன் வலை” என்னும் ஹடைபார்க் கோர்னரை அடந்தது, அங்குள்ள பஸ்தரிப்பில் நின்றது. அங்கே ஒரு கிழவியுடன், உடம்போடொட்ட உடை அணிந்து ஓய் யாரமாக நிமிர்ந்து நடப்பயின்று வந்த ஓர் உயரமான யுவதியும், அவர்களுக்கும் பின்னால் மீசைவதைத் து ஒரு வாலிபனும் ஏறினார்கள். இவர்களில் அந்த மீசையுள்ள வாலிபன் பத்மாவைக் கு நன்கு பழக்கமானவன். கமலநாதன் என்ற அவன் கொட்டாஞ்சனெகைக் கொலீ ஜ் ரோட் 30ம் இலக்கத் தோட்டத்தைச் சேர்ந்தவன். அவனது இரு தங்ககைகளுக்கும் பத்மா ஆங்கில பாடஞ் சொல்லிக் கொடுப்பது வழக்கம். பரமானந்தர் தமிழ் சொல்லிக் கொடுப்பார். ஐந்தாறு தடவகைகள் கமலநாதன் அவர்கள் வீட்டுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் பணத்தைச் செலுத்துவதற்காக வந்து போயிருக்கிறான். ஆனால் அப்போதெல்லாம் அவன் ஒரு மோட்டார் சைக்கிளில் தான் வருவான். இன்று தான் அவனை மூதன் மூதலாக

Written by அ.ந.கந்தசாமி

Saturday, 20 August 2011 18:27 - Last Updated Saturday, 20 August 2011 18:47

வீ ட்டில் ஒன்றும் சொல்லவில்லையே? காயம் பலமோ?” என்று கடைடாள் .

கமலநாதனுக்கு அவளது அக்கறையான பச்சேசு ஒருவகைத் திருப்தியைத் தந்திருக்க வண்டும் . ஆகவே, புன்னகையுடன் “உங்களாக்கு எத்தனையோ கவலைகள் இருக்கும் . அவற்றுக்கிடையே இந்த அர்த்தமற்ற சயெத்தியை ஏன் உங்களாக்குச் சொல்ல வண்டும் என்ற அவர்கள் எண்ணியிருக்கலாம்” என்றான் குறும்புப் பார்வையோடு .

பத்மா அவனது கறுத்தடர்ந்த மீ சயைப் பார்த்த வண்ணமே பருவத்துக்கறேற்ற பரிசாசப் பச்சேசுக்கள் பச்சேசுகிறான் என்று எண்ணிக்கொண்டு, “எனக்கா கவலைகள்? யார் சொன்னது?” என்று கடைடாள் .

“யாரும் சொல்ல வண்டியதில்லையே? உங்கள் கண்களில் இப்பொழுது கட்ட ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் கண்ணீர்த்துளிகள் உங்கள் மனதை அப்படியே காட்டுகின்றன . கண்களைத் துடையுங்கள்” என்றான் கமலநாதன் .

பத்மா திடுக்கிட்டாக்கைக் குட்டயை எடுத்துக் கண்கள் இரண்டயையும் அவற்றால் நன்றாகத் தயேத்துத்துடதைதுக் கொண்டாள் .

“பார்த்தீர்களா, நீங்கள் நன்றாக அழுகிறீர்கள் . உங்கள் காதலனைப் பற்றிய பிரச்சினை ஏதாவது உங்கள் மனதை வருத்திக் கொண்டிருக்க வண்டும்” என்றான் கமலநாதன் .

“என் காதலனா? நீங்கள் சரியான ஆள் . அப்படி ஒன்றும் இல்லை” என்று அவள் சொல்லி முடிப்பதற்கு முன் கமலநாதன் “உங்கள் காதலனைப் பற்றி எனக்கெல்லாம் தெரியும் . அவர் பெயர் ஸ்ரீ தர் என்றும் , வாட்டசாட்டமான ஆள் என்றும் விமலாவும் லகோகாவும் வீ ட்டில் பச்சேசுக் கொண்டார்கள் . ஏன் இந்த விஷயம் கொலீ ஜ் ரோட்டில் பலருக்கும் தெரிந்ததுதான்” என்றான் .

பத்மா இதனைக் கேட்டு மெளனமானாள் . ஸ்ரீ தரின் ஆள் மாறாட்ட மோசடி உடனே முற்றாக ஞாபகத்துக்கு வர, மீண்டும் கண்ணோரத்தில் வளைய வரவதற்குத் திமிறிய கண்ணீர்த்துளிகளை அவ்வாறு வளையவராதது கட்டுப் படுத்துவதற்குப் படாத பாடு படாள் அவள் . ஜன்னல் பக்கமாக முகத்தைத் திருப்பி வீ திக் காட்சிகளில் மனதைச் செலுத்த முயன்று தோற்றுக் கொண்டிருந்த அவளின் நிலையைக் கமலநாதன் ஓரளவு யுகித்துக் கொண்டு “உங்கள் மனதைப் பெரிய கவலை ஒன்று வருத்துகிறது என்று தெரிகிறது . என்ன விஷயம்?” என்று கடைடான் அனுதாபத்துடன் .

பத்மா, அவன் மிகவும் சகஜமாக உரையாடும் முறையைக் கண்டு திடுக்கிட்டாள் என்றாலும் வீ ட்டுக்கு வந்து போகும் ஒருவன் , தந்தையாரயையும் தனது நிலையையும் நன்கு தெரிந்த ஒருவன் அவ்வாறு பச்சேசும் போது அதனைக் குற்றமாக எண்ண முடியவில்லை .

இன்னும் கமலநாதன் மரியாதையாகவும் பண்போடும் உரையாடினான் . மலேமும் அப்போது அவளிருந்த மனநிலையில் யாருடனாவது பச்சே வண்டும் போன்ற ஓர்

Written by அ.ந.கந்தசாமி

Saturday, 20 August 2011 18:27 - Last Updated Saturday, 20 August 2011 18:47

உணர்ச்சியும் அவளுக்கு ஏற்பட்டது. உண்மையில் தன் மனதில் இருந்த எல்லாவற்றையும் அவனிடம் பிரணமாகக் கொட்டிவிடுவோமா, அவனது ஆலோசனைகளைக் கேட்போமா என்ற எண்ணம் கட்ட அவளுக்கு உண்டாகியது. ஆனால் அதற்கு அவள் மனம் நாணியது என்பது ஒரு புறமிருக்க, பஸ்சும், சீக்கிரமே கொட்டாளு சனையை அடந்ததுவிடும்; அதற்கிடையில் தான் விரும்பிய எல்லாவற்றையும் கிற நேரம் போதாது என்ற மற்றோர் எண்ணமும் அவள் பச்சைக் கட்டுப்படுத்தியது. ஆகவே அவள், “என் கவலையை உங்களாக்குக் கிறி என்ன பிரயோசனம்? உங்களால் என்ன செய்ய முடியும்?” என்றாள்.

அதற்குக் கமலநாதன் “அப்பிச்சி சொல்வது தப்பு. இவ்வூலகில் ஒருவர் கவலையை இன்னொருவருக்குச் சொல்வதால் கவலையில் பாதிக்கனம் குறைகிறது. அது மட்டுமல்ல உங்கள் கவலை நீர எனக்குத் தெரிந்த ஆலோசனைகளையும் நான் கிற முடியுமல்லவா?” என்றான்.

அதற்கு பத்மா “உங்களை எனக்குப் போதிய அளவு தெரியாத நிலையில் நான் உங்களிடம் என் கவலைகளைச் சொல்வது எப்படி?” என்றாள்.

“ஏன் அப்பிச்சி சொல்கிறீர்கள்? உங்களாக்கு என்னைத் தெரியாவிட்டாலும், எனக்கு உங்களைத் தெரியும். உங்கள் அப்பா சில சமயங்களில் உங்களைப் பற்றி என்னுடன் பச்சியிருக்கிறார். இன்னும் விமலாவும் லோகாவும் வீட்டில் உங்களைப் பற்றி அடிக் கடி அரட்டையடிப்பது வழக்கம். நீங்கள் கொல் சூக்குப் போகும் போது எதை எப்படி உடுத்துவீர்கள். தலையை எப்படி எப்படியெல்லாம் அழகாகப் பின்னிக் கட்டுவீர்கள் என்பது பற்றிக் கட்ட அவர்கள் பச்சிக் கொள்வார்கள். அம்மா கட்ட உங்களைப் பற்றி நல்ல வார்த்தைகள் சொல்லிக் கேட்டிருக்கிறேன். இன்றுதான் இவ்வளவு திரும் உங்களாடன் பச்சி சூ கிடத்தை தது என்றாலும், நான் உங்களை ஓர் அந்நியனாகக் கருதவில்லை. ஆகவே உங்கள் பிரச்சினையைக் கிறினால், என்னால் சில ஆலோசனைகளைக் கிற முடியுமென்றே எண்ணுகிறேன். இன்னும் எனக்கு அன்றாட மனோதத்துவத்தில் நல்ல ஈடுபாடு. உண்மையில் மனோதத்துவநில்களைத் தான் நான் அதிகமாக வாசிப்பது வழக்கம். சொல்லுங்கள் உங்கள் பிரச்சினையை. நான் நல்ல தீர்ப்பும் கிறுகிறனோ இல்லையா என்று பாருங்கள்” என்று கிறினான் கமலநாதன்.

பத்மா, “அப்படியா? உங்களாக்கு இவ்வளவு விஷயம் தெரியுமென்று எனக்குத் தெரியாமற் போனதே, பரவாயில்லை. எனது கவலையைப் பற்றி வறொரு சமயத்தில் உங்களாடு பச்சுவனே. இப்பொழுது பச்சுவதற்கு நேரமும் போதாது. இதோ, பஸ் வண்டியும் மசங்கமாச் சந்திக் கு வந்துவிட்டது. அடுத்த பஸ் தரிப்பில் நாங்கள் இறங்க வணைட்டுமல்லவா?” என்றான்.

கமலநாதன் “ஆம். நாங்கள் வறே சமயத்தில் பச்சிக் கொள்வோம். ஆனால் என்றும் எப்பொழுதும் என்னாலியன்று உதவிகளை நான் உங்களாக்குச் செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறேன்” என்றான்.

சிறிது நேரத்தில் கொட்டாளு சனையில் பஸ் நின்றதும் இருவரும் கீழே இறங்கித் தத்தம் பாதைகளில் பிரிந்து சனெறார்கள். நாங்கள் இருக்கும் வட்டாரத்தில் ஜோடியாகப் போனால் பலரும் பலவிதமாகக் கத்தை துக் கொள்வார்கள் என்ற அச்சமே அவர்களை அவ்வாறு செய்யும்படி துண்டியது. இல்லாவிட்டால் கொலிஜ் ரோட்டுக்குப் போகும் இருவரும் ஜோடியாகவே பச்சிக் கொண்டு சனெறிருக்கலாம்.

Written by அ.ந.கந் தசாமி

Saturday, 20 August 2011 18:27 - Last Updated Saturday, 20 August 2011 18:47

